

Den 23. november 1979

P. II.

FORTROLIGT

20.11.79

Kj

Referat

af telefonsamtale mellem forbundskansler Helmut Schmidt
og statsminister Anker Jørgensen den 23. november 1979

TNF

Statsministeren indledte med at sige, at han havde bedt om, at forbundskansleren ville ringe ham op, så han (A.J.) kunne få lejlighed til at give en orientering om den beslutning, som den danske regering dagen før havde truffet med hensyn til TNF. Statsministeren gik ud fra, at forbundskansleren allerede var blevet orienteret herom gennem den danske ambassadør i Bonn.

Forbundskansleren svarede hertil, at han ikke havde modtaget en sådan orientering, da han hele formiddagen havde været optaget af forhandlinger med udenrigsminister Gromyko. Disse forhandlinger havde haft et meget positivt forløb efter hans mening. Fra sovjetisk side var man åbenbart villig til at forhandle om problemerne omkring TNF, og der havde ikke været antydning af nogen form for trussel fra sovjetisk side i forbindelse med den forestående NATO-beslutning.

Statsministeren noterede sig dette med glæde og understregede, hvor vigtigt man fra dansk side fandt det, at der kom sådanne forhandlinger i gang. Dette var netop baggrunden for den danske regerings beslutning om at søge den forestående afgørelse om modernisering af TNF udsat i seks måneder for dermed klart at tilkendegive en vilje

til nearustning.

Forbundskansleren sagde hertil, at det nok ikke var et spørgsmål, som kunne afgøres på seks måneder. Også efter Gromyko's opfattelse ville der blive tale om forhandlinger, som ville tage meget lang tid. Men, fortsatte han, det som ligger i den danske beslutning er altså, at man i NATO-landene må forberede sig på en dansk reservation i Bryssel - "prepare for a Danish reservation".

Statsministeren svarede hertil, at det var netop sagen. Det var hans opfattelse, at der i den danske befolkning var et stærkt ønske om, at enhver mulighed for at bremse rustningskapløbet måtte søges udnyttet. På grund af situationen og vurderingen i det socialdemokratiske parti var det derfor nødvendigt for den danske regering at indtage denne holdning på nuværende tidspunkt.

Forbundskansleren sagde, at dette ville gøre tingene mere vanskelige, også for ham selv. Men han ville selv være ubøjelig ("unbending") i denne sag. Samtalen med Gromyko havde gjort, at han nu var af den opfattelse, at russerne fandt, at de havde vurderet situationen forkert ("that they have made mistakes"), og at de var villige til at forhandle. Det var selvfølgelig en subjektiv opfattelse, som han ikke kunne give udtryk for offentligt.

Den følgende del af samtalen drejede sig om Dublin-mødet.